

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 478

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 28 iunie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
119.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea art. 8 lit. b ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2
613.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea art. 8 lit. b ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 235 din 19 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2–4
	Decizia nr. 237 din 19 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	5–6
	Decizia nr. 242 din 19 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
450.	— Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
820.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind desemnarea organismului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor de uz profesional și responsabilitățile acestuia	11–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea art. 8 lit. b¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31 din 16 aprilie 2013 pentru modificarea art. 8 lit. b¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea

contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 24 aprilie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 iunie 2016.
Nr. 119.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea art. 8 lit. b¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2013 pentru modificarea art. 8 lit. b¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea

contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 iunie 2016.
Nr. 613.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Simona-Maya Teodoroiu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Ionița Cochințu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de GoodMills România — S.A.

din Pantelimon, județul Ilfov (fostă S.C. Titan — S.A.), în Dosarul nr. 21.139/3/2014 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.265D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 21.139/3/2014, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de GoodMills România — S.A. din localitatea Pantelimon, județul Ilfov (fostă S.C. Titan — S.A.)**, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații cu privire la decizia de concediere.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat contravine art. 16 din Constituție, deoarece instituie un privilegiu pentru liderii sindicali, în condițiile în care aceștia se află în aceeași situație ca și alți salariați ale căror posturi sunt desființate și care urmează a fi disponibilizați. Deși liderii sindicali au un statut special, în sensul că sunt aleși în vederea apărării intereselor salariaților, în ceea ce privește situația obiectivă a desființării postului ocupat, ei se află într-o situație analogă cu ceilalți salariați care nu ocupă funcții sindicale, deoarece concedierea nu are nicio legătură cu activitatea sindicală desfășurată în calitatea lor de reprezentanți ai salariaților. Mai mult, aceeași calitate de apărători ai angajaților o au și reprezentanții salariaților, aleși în condițiile art. 221 și următoarele din Codul muncii, care însă nu beneficiază de acest privilegiu, singura interdicție la concedierea acestora fiind cea prevăzută de art. 226 din Codul muncii, respectiv faptul că nu pot fi concediați „*pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariați*”.

6. Totodată, arată că, de altfel, însăși Curtea Constituțională a reținut, în mod indirect, în considerentele Deciziei nr. 383 din 23 martie 2011, faptul că o diferență de tratament între protecția conferită liderilor de sindicat și cea conferită reprezentanților aleși ai salariaților creează o situație cu efecte discriminatorii. Deși în jurisprudența sa anterioară Curtea Constituțională a reținut că protecția sporită acordată liderilor de sindicat are „*caracterul unei garanții legale împotriva eventualelor acțiuni de constrângere, de șantaj sau de reprimare, de natură să împiedice exercitarea mandatului*”, aceasta a vizat concedierea dispusă pentru motive ce au legătură cu exercitarea mandatului de către liderii sindicali. Or, dispozițiile de lege criticate instituie o interdicție absolută la concediere, pentru orice ipoteză dintre cele prevăzute la art. 61 și art. 65 din Codul muncii, singura excepție fiind concedierea disciplinară pentru abateri grave sau repetate.

7. În cazul de față este vorba despre o situație obiectivă, respectiv desființarea locului de muncă ocupat de către salariatul care în același timp ocupă și o funcție sindicală, fără a avea nicio legătură cu exercitarea mandatului de lider sindical, aceasta cu atât mai mult cu cât, în speță, desființarea postului a avut loc anterior înființării sindicatului și dobândirii calității de lider sindical de către reclamant. Ca mijloc de protecție și ca o garanție suficientă, legea reglementează posibilitatea salariatului de a contesta decizia de concediere în fața instanței judecătorești, iar dacă se va proba că adevăratul motiv al concedierii îl reprezintă activitatea sindicală, atunci instanța va putea anula decizia în temeiul altor prevederi legale, cum ar fi:

art. 59 din Codul muncii, art. 220 alin. (2) din Codul muncii și art. 10 alin. (1) din Legea dialogului social nr. 62/2011.

8. De altfel, însăși Convenția Organizației Internaționale a Muncii din 1971 instituie o protecție a liderilor sindicali care să aibă în vedere exercitarea mandatului, iar nu o protecție absolută. În același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 1.276 din 12 octombrie 2010, prin care s-a arătat că este neconstituțională „o măsură care nu instituie un raport just de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit”.

9. Caracterul absolut al protecției prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. g) din Codul muncii are în vedere toate tipurile de concediere (cu excepția celei disciplinare), și anume: cazul în care salariatul este arestat preventiv sau arestat la domiciliu pentru o perioadă mai mare de 30 de zile; cazul în care, prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, se constată inapținutudinea fizică și/sau psihică a salariatului; cazul în care salariatul nu corespunde profesional locului de muncă în care este încadrat; cazul desființării locului de muncă ocupat de salariat, din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana acestuia. Or, toate aceste situații au caracter obiectiv, unele fiind constatate de alte organe ale statului, caracter ce poate fi verificat de instanțele judecătorești în cadrul contestării deciziei de concediere. Însă, din modul de redactare a dispozițiilor de lege criticate rezultă că nu se poate dispune concedierea unui lider de sindicat în niciuna din ipotezele menționate.

10. Totodată, se susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 referitor la dreptul la muncă și protecția socială a muncii, deoarece prin instituirea imunității la concediere a liderilor sindicali este afectat dreptul la protecție în caz de concediere a celorlalți salariați care se află în aceeași situație obiectivă. Astfel, prin privilegiul instituit de prevederile criticate se afectează în esență sa dreptul salariatului la protecție împotriva concedierii, deoarece pot exista situații în care, potrivit criteriilor obiective, un anumit salariat nu ar trebui selectat în vederea concedierii, ci liderul sindical.

11. De asemenea, se arată că dispozițiile criticate contravin și art. 44 alin. (1) din Constituție privind protecția proprietății private, deoarece, în situația obiectivă în care locul de muncă ocupat de salariatul lider sindical este desființat, în mod automat dispar și atribuțiile aferente celui post, astfel încât salariatul nu mai are cum să presteze activitate pentru angajator, lipsind obiectul muncii. În condițiile în care salariatul nu acceptă un alt post vacant compatibil cu pregătirea sa profesională sau dacă un astfel de post nu există în cadrul unității, prin interdicția de concediere prevăzută de art. 60 alin. (1) lit. g) din Codul muncii angajatorul nu poate înceta contractul de muncă, rămânând în continuare obligat să îi plătească salariul respectivului angajat. Mai gravă este situația în care salariatul este declarat inapt fizic sau psihic, situație în care îi este interzis angajatorului să îl folosească pentru vreo activitate. Or, prin obligarea angajatorului de a menține un salariat care nu mai prestează munca, dar față de care este obligat să îi plătească salariul, în virtutea unui contract de muncă activ, este afectat în esență sa dreptul de proprietate al angajatorului. În acest context menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.276 din 12 octombrie 2010.

12. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează în sensul că prevederile legale criticate sunt elaborate cu respectarea dispozițiilor Constituției.

13. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, care au următorul cuprins: „(1) *Concedierea salariaților nu poate fi dispusă: [...] g) pe durata exercitării unei funcții eligibile într-un organism sindical, cu excepția situației în care concedierea este dispusă pentru o abatere disciplinară gravă sau pentru abateri disciplinare repetate, săvârșite de către acel salariat;*”.

18. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și ale art. 44 alin. (1) privind protecția proprietății private.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 22 decembrie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt neconstituționale.

20. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea, aplicând considerentele de principiu statuate în jurisprudența sa cu privire la principiul proporționalității, a constatat că limitarea activității economice a angajatorului, prin interdicția de a concedia persoanele care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical, este justificată de interesul asigurării libertății sindicale prin protejarea acelor salariați care au rol de reprezentare, promovare și apărare a drepturilor și intereselor profesionale și economice ale salariaților, scopul reglementării prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. g) fiind unul legitim. Măsura de limitare este adecvată, fiind capabilă să ducă la îndeplinirea scopului protejării activității sindicale și este necesară pentru îndeplinirea acestui scop. Însă, întrucât dispozițiile criticate prezumă absolut existența unei legături între motivul de concediere și activitatea sindicală, fără a lăsa posibilitatea angajatorului de a concedia

salariatul care ocupă și o funcție eligibilă într-un organism sindical, pentru motive care nu țin de activitatea sindicală, această soluție legislativă impune angajatorului o sarcină nerezonabilă și excesivă în raport cu obiectivul care trebuie atins — protecția libertății sindicale, neexistând astfel un just echilibru între interesele concurente. Prin urmare, Curtea a constatat că soluția legislativă criticată nu este proporțională cu obiectivul urmărit prin limitarea activității economice a angajatorului. În concluzie, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate, prin interzicerea de a concedia persoanele care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical, în cazurile în care concedierea nu are legătură cu activitatea sindicală, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 45 privind activitatea economică.

21. Totodată, Curtea a menționat că, în consecință, instanțele judecătorești, în cadrul analizării legalității deciziei de concediere a unui salariat care are și o funcție eligibilă într-un organism sindical, sunt cele care examinează dacă există vreo legătură între motivul de concediere avut în vedere (prevăzut la art. 61 — motive care țin de persoana salariatului sau art. 65 — motive care nu țin de persoana salariatului, din Codul muncii) și îndeplinirea mandatului pe care salariatul care ocupă o funcție eligibilă în cadrul organismului sindical l-a primit de la salariații din unitate, angajatorului revenindu-i, potrivit art. 272 din Codul muncii, sarcina de a dovedi legalitatea deciziei de concediere. În cazul în care se constată vreo legătură între motivul de concediere și activitatea de îndeplinire a mandatului pe care salariatul care ocupă o funcție eligibilă într-un organism sindical l-a primit de la salariații din unitate, decizia de concediere a acestuia este nelegală, în baza art. 220 alin. (2) din Codul muncii, potrivit căruia, „*Pe toată durata exercitării mandatului, reprezentanții aleși în organele de conducere ale sindicatelor nu pot fi concediați pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate*”.

22. Față de această jurisprudență, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, și reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale (Încheierea din 22 iunie 2015) și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, aceasta urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de GoodMills România — S.A. din Pantelimon, județul Ilfov (fostă S.C. Titan — S.A.), în Dosarul nr. 21.139/3/2014 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 237

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de S.C. Agro Georgia — S.R.L. din Râsuceni, județul Giurgiu, în Dosarul nr. 962/122/2014 al Tribunalului Giurgiu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.324D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, și, având în vedere faptul că nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 962/122/2014, **Tribunalul Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de S.C. Agro Georgia — S.R.L. din Râsuceni, județul Giurgiu, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 16 și art. 21 din Constituție, în sensul că, în ipoteza în care debitorul are intenția de reorganizare, nu ar mai trebui dispusă deschiderea procedurii de insolvență, cu toate consecințele legale ce decurg din această situație juridică. Consideră că textul de lege ar trebui modificat în sensul că, „în ipoteza acordului debitorului pentru reorganizare, ceea ce semnifică buna-credință, nu mai trebuie deschisă procedura insolvenței”.

6. **Tribunalul Giurgiu arată că dispozițiile Legii nr. 85/2006** sunt în sensul acordării posibilității debitorului de a-și exprima intenția de reorganizare și de a supune aprobării creditorilor și confirmării judecătorului-sindic un plan de reorganizare, cu stabilirea unor termene-limită și condiții, potrivit cu specificul materiei insolvenței, accesul liber la justiție fiind recunoscut și neîngrădit prin reglementarea etapelor procedurii, în concret.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul arată că** prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, iar în ceea ce privește critica formulată în prezenta cauză, menționează că aceasta nu este motivată în sensul exigențelor stabilite prin art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței în raport cu dispozițiile art. 16 și art. 21 din Constituție.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(6) *Dacă debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin. (2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) sau a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.*” Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că din economia prevederilor criticate reiese că acestea stabilesc cu privire la procedura ce urmează a fi stabilită de către judecătorul-sindic în cazul în care debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin. (2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, respectiv judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale, iar în cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2) sau a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.

14. Față de această procedură, autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită din perspectiva ipotezei în care debitorul are intenția de reorganizare, considerând că nu ar mai trebui dispusă deschiderea procedurii de insolvență, cu toate consecințele legale ce decurg din această situație juridică, context în care apreciază că textul de lege ar trebui modificat în sensul că „în ipoteza acordului debitorului pentru reorganizare, ceea ce semnifică buna-credință, nu mai trebuie deschisă procedura insolvenței”.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de S.C. Agro Georgia — S.R.L. din Răsuceni, județul Giurgiu, în Dosarul nr. 962/122/2014 al Tribunalului Giurgiu.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Giurgiu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind

15. Curtea constată că această normă legală a fost edictată în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, iar potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”, legiuitorul fiind în drept să stabilească regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale, în considerarea unor situații deosebite.

16. În speța de față Curtea observă că, prin critica de neconstituționalitate formulată, autoarea acesteia tinde la modificarea textelor de lege criticate, soluțiile legislative existente nemulțumind-o, așadar, excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței apare ca inadmisibilă.

salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Doru Barbu și alții în Dosarul nr. 1.068/98/2015 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.571D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, întrucât, atât timp cât funcțiile publice sunt diferite, și tratamentul juridic aplicabil este diferit.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.068/98/2015, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Excepția a fost ridicată de reclamantul Doru Barbu și alții în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de obligare a pârâtei Instituția prefectului — județul Ialomița la emiterea actelor administrative prin care să li se stabilească salariul potrivit prevederilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 în cuantumul acordat funcțiilor similare existente la nivel de instituție.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece instituie o discriminare evidentă între subiecții de drept enumerați și celelalte categorii de personal din sistemul bugetar, instituindu-se astfel o diferență de tratament juridic. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept (Decizia nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului și al celorlalte categorii (a se vedea în acest sens Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012, Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014), în vreme ce privilegiul se definește ca un avantaj sau favoare nejustificată acordate unei persoane/categorii de persoane, iar, în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat. În plus, potrivit art. 27 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, *„Este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură”*. De asemenea, potrivit art. 5 din Codul muncii, în cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii. Totodată, art. 1 alin. (2) lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prevede că principiul egalității, al excluderii privilegiilor și nediscriminării sunt garantate, iar la muncă egală se cuvine un salariu egal. Totodată, alin. (3) al aceluiași articol stabilește că exercitarea drepturilor enunțate privește *„persoanele aflate în situații comparabile”*. De altfel, expresie a principiului egalității de tratament și interzicerea discriminării, principiul *„la muncă egală, salariu egal”* face obiectul mai multor reglementări internaționale, cum sunt: Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Carta socială europeană, revizuită, Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Carta comunitară a drepturilor fundamentale ale muncitorilor etc. Potrivit acestor reglementări, salariații se bucură de egalitate de tratament, angajatorului fiindu-i interzis să îi dezavantajeze pe unii în favoarea altora, în ceea ce privește cuantumul salariilor. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 24/2008, a stabilit că principiul egalității de tratament în stabilirea salariilor presupune soluții diferite numai pentru situații diferite, justificate pe baza unor criterii raționale și obiective.

6. Mai susțin că sintagma *„fără privilegii și fără discriminări”* din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție privește două ipoteze

normative distincte, iar incidența uneia sau alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite. Apreciază că singura diferență ce poate fi reținută între aceste două categorii de persoane se referă exclusiv la structurile din care fac parte, aspect care nu este de natură a crea situații juridice diferite pentru acele persoane expres enumerate de text, în detrimentul celorlalte persoane care își desfășoară activitatea în sectorul public. În consecință, având în vedere că situațiile juridice în care se află categoriile de subiecte de drept, respectiv cele individualizate prin textul de lege criticat, pe de-o parte, și celelalte categorii de personal bugetar, pe de altă parte, nu diferă, nu poate justifica aplicarea, în privința acestora, a unui tratament juridic diferit. În final, solicită Curții Constituționale să constate că însuși criteriul care a stat la baza aplicării unui tratament juridic diferențiat, respectiv structurile în cadrul cărora își desfășoară activitatea aceste subiecte de drept, este unul subiectiv, criteriu care conferă astfel beneficiarilor săi un veritabil privilegiu în valorificarea drepturilor lor salariale, creând astfel o situație de inegalitate a celorlalte subiecte de drept din sectorul public. Așadar, nu se poate reține nicio rațiune obiectivă și rezonabilă în sensul opțiunii legislative analizate, opțiune care nu înlătură nicio inegalitate de fapt sau de drept, ceea ce echivalează cu instituirea unui tratament juridic diferențiat sub forma unui privilegiu în favoarea persoanelor din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și a personalului din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv a personalului prevăzut la art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 din aceste instituții.

7. **Tribunalul Ialomița — Secția civilă** opinează în sensul că, față de motivele invocate în susținerea excepției, este vorba de fapt despre o problemă de interpretare a dispozițiilor de lege criticate, iar nu despre o excepție de neconstituționalitate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferit este pe deplin justificat. Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la principiul egalității, în cauză nu poate fi reținută încălcarea art. 16 din Constituție.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la principiul egalității. Totodată, arată că funcția publică este diferită, după cum se realizează în cadrul unei structuri a administrației publice, a Guvernului, a Președinției sau a Parlamentului, element ce justifică diversitatea situațiilor juridice în funcție de condițiile concrete ale fiecărei autorități. În concluzie, situațiile fiind diferite, tratamentul juridic diferențiat se justifică.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1

pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, care au următoarea conținut:

„**Art. 1.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83 din 12 decembrie 2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

«(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradatie, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.»

Ținând cont de prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.”, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

14. Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în forma avută înainte de modificările și completările aduse prin legea de aprobare, prevedea la art. 1, la fel ca toate legile anuale de salarizare aplicabile în anii 2011, 2012, 2013 și 2014 (ulterioare Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011), următoarele:

„(1) În anul 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2015, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

16. Înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015, era prevăzută o singură excepție de la dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) în art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu următorul conținut: „Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), în anul 2015, personalul din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială beneficiază de drepturile salariale stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public

sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015.” Textul de lege criticat — art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, introdus prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015, a instituit o altă excepție de la art. 1 alin. (1) și (2) referitoare la menținerea aceluiași quantum al salariilor de bază, sporurilor și al celorlalte elemente ale salariului ca cel din decembrie 2014. De asemenea, tot prin Legea nr. 71/2015 sau prin reglementări ulterioare legiuitorul a mai instituit și alte excepții de la regula menținerii aceluiași quantum al salariilor de bază, sporurilor și al celorlalte elemente ale salariului ca cel din decembrie 2014, după cum urmează:

— art. 1 alin. (5²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 (introdus prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2015 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și pentru stabilirea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 30 iunie 2015) prevede posibilitatea autorităților administrației publice locale de a stabili o creștere salarială pentru personalul angajat în instituțiile publice locale de până la 12%, cu îndeplinirea cumulativă a două condiții;

— art. 1 alin. (5⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2015 pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996 și pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 30 iunie 2015) prevede că „salarizarea funcțiilor de secretar general adjunct și de director general în cadrul Consiliului Concurenței se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcției de director al direcțiilor cu atribuții în aplicarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”;

— art. 1 alin. (5⁵) și (5⁶) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 prevăd, prin excepție de la art. 1 alin. (1) și (2), că, începând cu data de 1 decembrie 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul din sistemul public sanitar, precum și personalul din cadrul Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă și al serviciilor teritoriale de expertiză medicală aflate în subordinea caselor teritoriale de pensii, precum și quantumul sporurilor și al celorlalte elemente ale salariului brut al acestui personal se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna septembrie 2015;

— art. 1 alin. (6) prevede că „Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul 2015, personalul din cadrul structurii cu rol de autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală, personalul Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale și funcționarii publici din cadrul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură beneficiază de drepturile salariale stabilite conform art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 70/2014, cu modificările ulterioare, și art. 16 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, cu modificările ulterioare.”;

— art. 1 alin. (7) prevede că „Începând cu data de 1 ianuarie 2015, prin derogare de la alin. (1), salarizarea personalului din structurile cu rol de organisme intermediare pentru Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice, Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Mediu și Programul operațional pentru Pescuit/Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul

Ministerului Fondurilor Europene, cu excepția agențiilor pentru dezvoltare regională.”;

— art. 1 alin. (7¹) prevede că „*Prin derogare de la alin. (1), de drepturile prevăzute la alin. (7) beneficiază și personalul autorității competente pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismului de coordonare, personalul Direcției pentru coordonarea agențiilor de plăți — organism de coordonare, personalul din cadrul structurilor care îndeplinesc prin delegare funcții de gestionare și implementare a asistenței financiare nerambursabile pentru Programul operațional pentru pescuit/Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime, Programul Național de Dezvoltare Rurală, personalul agenției de plată pentru Programul operațional pentru pescuit și personalul structurii de control ex-post din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*”;

— art. 1 alin. (11) prevede că „*Prin derogare de la prevederile alin. (2), personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice nou-înființate sau reorganizate după anul 2009 beneficiază de sporul pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice care în luna decembrie 2014 a beneficiat de acest spor, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*”;

— art. 1¹ și art. 2 prevăd creșteri salariale pentru personalul prevăzut în anexa nr. I — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, capitolul II — Unitățile de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și proiectare din anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”, anexa nr. IV — Familia ocupațională de funcții bugetare „Cultură”, anexa nr. V — Familia ocupațională de funcții bugetare „Diplomație”, anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție”, anexa nr. VII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională” și anexa nr. VIII — Reglementări specifice personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și cele aflate în coordonarea primului-ministru și cele aflate sub controlul Parlamentului, respectiv pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ.

17. Analizând din punct de vedere sistematic conținutul normativ al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Curtea observă că alin. (1) și (2) instituite regula menținerii în anul 2015 a aceluiași quantum al salariilor de bază, sporurilor și al celorlalte elemente ale salariului personalului plătit din fonduri publice ca cel din decembrie 2014, iar art. 1 alin. (5), (5¹), (5²), (5⁴), (5⁵), (5⁶), (6), (7), (7¹) și alin. (11) prevăd excepții de la această regulă. Cu privire la aceste excepții, Curtea reține că acestea se referă la anumite categorii profesionale pentru care legiuitorul a considerat oportună acordarea de creșteri salariale, fiind instituite în considerarea statutului acestora, având așadar o justificare obiectivă și rezonabilă, deoarece legiuitorul are libertatea de a reglementa atât salarizarea în sistemul public, cât și creșteri salariale pentru o anumită categorie de personal plătit din fonduri publice, evident cu respectarea prevederilor Constituției.

18. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Totodată, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

19. Ținând cont de această jurisprudență, Curtea constată, pe de-o parte, că legiuitorul este liber să stabilească reguli și excepții referitoare la salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar, pe de altă parte, că personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi nu este în aceeași situație juridică cu celălalt personal plătit din fonduri publice.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doru Barbu și alții în Dosarul nr. 1.068/98/2015 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ialomița — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea adreselor unde sunt plasate bunurile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a adăugării cărților funciare aferente după intabulare.

Art. 4. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4, la care se modifică valorile de inventar ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22

din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a bunului din domeniul public al statului aflat în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 5, ca urmare a reevaluării acestuia conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a dezmembrării acestuia pentru constituirea unui imobil nou în urma reorganizărilor efectuate la nivel funcțional și administrativ în cadrul instituției militare.

Art. 6. — Se aprobă înscrierea unor bunuri în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 6, ca urmare a constituirii unor imobile noi, prin dezmembrarea din alte bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, sau în urma reorganizărilor efectuate la nivel funcțional și administrativ.

Art. 7. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și împreună cu Ministerul Finanțelor Publice va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 22 iunie 2016.
Nr. 450.

*) Anexele nr. 1—6 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind desemnarea organismului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor de uz profesional și responsabilitățile acestuia

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.452 din 5 mai 2016 al Autorității Naționale Fitosanitare, având în vedere prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2012 pentru stabilirea cadrului instituțional de acțiune în scopul utilizării durabile a pesticidelor pe teritoriul României, aprobată prin Legea nr. 63/2013, luând în considerare art. 5 alin. (1) lit. c) și cc) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare, în temeiul art. 3 lit. u) și al art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se desemnează Autoritatea Națională Fitosanitară, prin oficiile fitosanitare județene, entități aflate în structura sa, ca organism național care efectuează inspecția echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor de uz profesional, denumit în continuare *organism de inspecție*.

(2) Autoritatea Națională Fitosanitară înființează și organizează centre de inspecție și calibrare a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor, denumite în continuare *centre de inspecție*, la nivel de compartiment, în cadrul oficiilor fitosanitare județene.

(3) Responsabilitățile organismului de inspecție sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Fitosanitară organizează licitația publică pentru achiziționarea echipamentelor de testare și calibrare a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor, precum și a centrelor mobile de inspecție (autoturism/autoutilitară cu destinație specială și echipamente mobile de testare și calibrare a echipamentelor de aplicare), potrivit legislației în vigoare, în vederea dotării centrelor de inspecție.

Art. 3. — În vederea dezvoltării și implementării sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor, denumite în continuare *echipamente de aplicare*, Autoritatea Națională Fitosanitară poate semna protocoale de colaborare cu instituții de cercetare-dezvoltare și de învățământ superior din domeniul agricol, precum și cu alte instituții și organisme cu atribuții în domeniul de reglementare al prezentului ordin.

Art. 4. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale alocă sumele necesare pentru dezvoltarea și implementarea sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare la nivel național și local.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 1.463/2014 privind desemnarea organismului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor și responsabilitățile acestuia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 17 octombrie 2014, se abrogă.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 1 iunie 2016.
Nr. 820.

ANEXĂ

RESPONSABILITĂȚILE ORGANISMULUI DE INSPECȚIE

A. Autoritatea Națională Fitosanitară:

1. inițiază și implementează, în temeiul art. 5 alin. (1) lit. c) și lit. cc) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare, actele normative care reglementează, pe teritoriul României, inspecția echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor: definiția echipamentelor de aplicare se regăsește la art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2012 pentru stabilirea cadrului instituțional de acțiune în scopul utilizării durabile a pesticidelor pe teritoriul României, aprobată prin Legea nr. 63/2013;

2. elaborează proceduri și instrucțiuni pentru dezvoltarea, gestionarea și implementarea unitară a sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare la nivelul tuturor centrelor de inspecție, potrivit legislației și standardelor tehnice în vigoare;

3. coordonează procesul de organizare și implementare a sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare la nivel național și local;

4. stabilește atribuțiile personalului din cadrul acestora, în termen de 60 de zile de la data publicării ordinului în Monitorul Oficial al României;

5. asigură, în baza art. 3 din ordin, pregătirea și perfecționarea personalului din cadrul centrelor de inspecție cu privire la modalitatea de testare și calibrare a echipamentelor de aplicare în ceea ce privește pregătirea, utilizarea, întreținerea și calibrarea echipamentelor de aplicare;

6. elaborează un plan de control și monitorizare pentru implementarea optimă a sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare, pe baza unui calendar de activități

specifice operațiunilor de inspecție, în termen de 90 de zile de la data publicării ordinului în Monitorul Oficial al României;

7. monitorizează performanța schemelor de inspecție și certificare implementate de fiecare centru de inspecție și formulează recomandări specifice pentru îmbunătățirea activităților în cadrul procesului de implementare a sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare;

8. asigură dezvoltarea unor baze de date pentru inventarierea echipamentelor de aplicare existente în teritoriu și care vor face obiectul inspecției, și pentru înregistrarea tuturor informațiilor specifice privind implementarea și monitorizarea sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare;

9. asigură dotarea centrelor de inspecție cu echipamente de testare și calibrare a echipamentelor de aplicare, respectiv cu centre mobile de inspecție a echipamentelor de aplicare;

10. asigură dezvoltarea unei pagini de internet dedicate sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare;

11. întocmește un raport anual cu privire la implementarea sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare, pe baza informațiilor primite din partea fiecărui centru de inspecție, pe care îl prezintă conducerii Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și grupului de lucru constituit în baza prevederilor pct. 13;

12. participă la procesul de standardizare națională în domeniul său de competență;

13. organizează o reuniune anuală privind evaluarea implementării sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare, la care vor participa coordonatorii centrelor de inspecție și reprezentanții instituțiilor și organismelor cu atribuții în domeniul de reglementare al ordinului;

14. asigură coordonarea implementării proiectelor specifice în domeniu, cu finanțare de la bugetul de stat sau din fonduri externe;

15. organizează, împreună cu centrele de inspecție și camerele agricole județene, campanii de informare și conștientizare cu privire la cerințele și beneficiile implementării sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare.

B. Oficiul fitosanitar:

1. asigură condițiile necesare pentru crearea infrastructurii și a logisticii necesare pentru dezvoltarea centrelor de inspecție;

2. coordonează activitatea centrelor de inspecție;

3. asigură implementarea sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare la nivel local;

4. propune echipa de experți (minimum două persoane) în vederea desfășurării în bune condiții a activității de inspecție în funcție de complexitatea activităților identificate la nivelul fiecărui centru de inspecție, respectiv de numărul de echipamente de aplicare inventariate la nivelul județului;

5. eliberează certificatul de inspecție și talonul aferent operațiunii de inspecție și calibrare a echipamentelor de aplicare în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea inspecției. Modelul certificatului de inspecție și al talonului sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentele responsabilități ale organismului de inspecție.

C. Centrul de inspecție:

1. este coordonat de o persoană din cadrul oficiului fitosanitar, desemnată de conducerea Autorității Naționale Fitosanitare, la propunerea coordonatorului oficiului fitosanitar județean, responsabil cu organizarea și coordonarea inspecției echipamentelor de aplicare la nivelul centrului de inspecție;

2. asigură evaluarea și certificarea conformității echipamentelor de aplicare, în principal cu prevederile anexei nr. 2 la Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor, respectiv ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2012, aprobată prin Legea nr. 63/2013, precum și cu normele, procedurile, instrucțiunile, legislația și standardele tehnice în domeniu;

3. propune spre avizare coordonatorului oficiului fitosanitar certificatul de inspecție și un talon adeziv care se aplică pe fiecare echipament de aplicare în cazul în care echipamentul îndeplinește condițiile de funcționare;

4. întocmește un raport anual de inspecție pentru echipamentele de aplicare testate și calibrate, pe care îl transmite Autorității Naționale Fitosanitare în ultima decadă a lunii ianuarie, pentru anul anterior;

5. înregistrează informațiile privind implementarea sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare într-un registru unitar la nivel național, document care va fi elaborat în format electronic și pe hârtie;

6. asigură respectarea secretului profesional/confidențialității asupra tuturor informațiilor furnizate de deținătorii/proprietarii de echipamente de aplicare necesare pentru îndeplinirea sarcinilor și a obligațiilor specifice sistemului de inspecție a echipamentelor de aplicare.

ANEXĂ

la responsabilitățile organismului de inspecție

1. Certificat de inspecție (Echipamente de aplicare în cultură mare)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ FITOSANITARĂ

Oficiul Fitosanitar

CERTIFICAT DE INSPECȚIE

privind inspecția echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor în cultură mare

Data inspecției			
Numele inspectorului			
Titular	Nume		
	Adresă		
	Telefon		
Elemente de identificare ale echipamentului inspectat:			
Marca/Model			
Seria			
Anul fabricației			
Tipul	Purtat	Tractat	Autopropulsat

Preinspecția:		Corespunde	Nu corespunde
Aspectul echipamentului	Exterior		
	Interior		
Elemente de siguranță	Priza de putere		
	Părți în mișcare		
	Sistemul hidraulic		
	Cadrul		
	Elemente pliabile cu sistem de blocare		
	Ventilator		
Concluzii:	Se continuă inspecția.	Se oprește inspecția.	
Inspecția:		Corespunde	Nu corespunde
1. Scurgeri	Scurgeri de lichid în regim static		
	Scurgeri de lichid în regim dinamic (fără pulverizare)		
	Scurgeri de lichid în regim dinamic (cu pulverizare)		
	Pulverizare pe părțile componente ale mașinii/echipamentului		
2. Pompa	Pulsații		
3. Sistemul de agitare	Funcționare		
4. Rezervorul de lichid	Capac		
	Orificiul de umplere		
	Buncăr de inducție		
	Compensarea presiunii		
	Indicatorul de nivel al lichidului în rezervor		
	Golirea rezervorului		
	Umplerea rezervorului		
5. Dispozitive de monitorizare și control	Existența dispozitivului de spălare a recipientelor produselor de protecție a plantelor		
	Dispozitivul de spălare a rezervorului		
	Funcționarea manometrului		
	Poziționare (vizibil și ușor de observat)		
	Scala manometrului		
6. Țevi și furtunuri	Diametrul manometrului		
	Regulatorul de presiune		
7. Filtre	Stare		
	Existența unor scurgeri		
8. Rampa	Prezență și condiții		
	Dispozitiv de izolare		
9. Duze	Stabilitate/Aliniament		
	Pliere		
	Distanța dintre duze/orientare		
	Deformare verticală		
	Deformare orizontală		
	Prevenirea deteriorării duzelor		
	Reglarea înălțimii		
Amortizare și stabilitate			
10. Calibrarea	Similaritate		
	Stare funcțională		
	Efectuată de către centrul de inspecție	Da	Nu
Concluzii:			

Echipament de stropit aprobat	Echipament de stropit respins	
	cu următoarele observații:	...
		...

Data următoarei inspecții:

Talon nr.

Alte informații:

Centrul de inspecție:

Semnătura și ștampila persoanei responsabile de inspecție

Valabilitatea Certificatului de inspecție expiră la data de:

Certificatul de inspecție se eliberează în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 820/2016 privind desemnarea organismului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor de uz profesional și responsabilitățile acestuia și ale art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2012 pentru stabilirea cadrului instituțional de acțiune în scopul utilizării durabile a pesticidelor pe teritoriul României, aprobată prin Legea nr. 63/2013, act normativ care a transpus în legislația națională Directiva 2009/128/CE.

Coordonator,

.....
Oficiul Fitosanitar Județean

2. Certificat de inspecție (Echipamente de aplicare pentru vii și livezi)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ FITOSANITARĂ

Oficiul Fitosanitar

CERTIFICAT DE INSPECȚIE privind inspecția echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor pentru vii și livezi

Data inspecției			
Numele inspectorului			
Titular	Nume		
	Adresă		
	Telefon		
Elemente de identificare ale echipamentului inspectat:			
Marca/Model			
Seria			
Anul fabricației			
Tipul	Purtat	Tractat	Autopropulsat
Preinspecția:		Corespunde	Nu corespunde
Aspectul echipamentului	Exterior		
	Interior		
Elemente de siguranță	Priza de putere		
	Părți în mișcare		
	Sistemul hidraulic		
	Cadrul		
	Elemente pliabile cu sistem de blocare		
	Ventilator		
Concluzii:	Se continuă inspecția.	Se oprește inspecția.	
Inspecția:		Corespunde	Nu corespunde
1. Scurgeri	Scurgeri de lichid în regim static		
	Scurgeri de lichid în regim dinamic (fără pulverizare)		
	Scurgeri de lichid în regim dinamic (cu pulverizare)		
	Pulverizare pe părțile componente ale mașinii/echipamentului		
2. Pompa	Pulsații		
3. Sistemul de agitare	Funcționare		

4. Rezervorul de lichid	Capac		
	Orificiul de umplere		
	Buncăr de inducție		
	Compensarea presiunii		
	Indicatorul de nivel al lichidului în rezervor		
	Golirea rezervorului		
	Umplerea rezervorului		
	Existența dispozitivului de spălare a recipientelor produselor de protecție a plantelor		
	Dispozitivul de spălare a rezervorului		
5. Dispozitive de monitorizare și control	Funcționarea manometrului		
	Poziționare (vizibile și ușor de observat)		
	Scala manometrului		
	Diametrul manometrului		
	Regulatorul de presiune		
6. Țevi și furtunuri	Stare		
	Existența unor scurgeri		
7. Filtre	Prezență și condiții		
	Dispozitiv de izolare		
8. Duze	Simetrie		
	Stare funcțională		
	Oprire individuală		
	Reglarea poziției		
9. Cădere de presiune	Uniformitatea jetului		
	Distribuția verticală		
10. Ventilator	Deflectoarele de aer		
11. Calibrarea	Efectuată de centrul de inspecție	Da	Nu

Concluzii:

Echipament de stropit aprobat

Echipament de stropit respins

cu următoarele observații:

...

...

Data următoarei inspecții:

Talon nr.

Alte informații:

Centrul de inspecție:

Semnătura și ștampila persoanei responsabile de inspecție

Valabilitatea Certificatului de inspecție expiră la data de:

Certificatul de inspecție se eliberează în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale

nr. 820/2016 privind desemnarea organismului de inspecție a echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor de uz profesional și responsabilitățile acestuia și ale art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2012 pentru stabilirea cadrului instituțional de acțiune în scopul utilizării durabile a pesticidelor pe teritoriul României, aprobată prin Legea nr. 63/2013, act normativ care a transpus în legislația națională Directiva 2009/128/CE.

Coordonator,

.....

Oficiul Fitosanitar Județean

3. TALON

AUTORITATEA NAȚIONALĂ FITOSANITARĂ Inspecția echipamentelor de aplicare a produselor de protecție a plantelor Nr. Anul
--

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

